

Ontslag na beëindiging subsidie

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen 24 maart 2005, is appellant in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 10 maart 2005. Van appellant is een aanvullend beroepschrift ontvangen en van verweerster een verweerschrift. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 10 juni 2005 heeft ten overstaan van de commissie te Eindhoven de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellant was in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerster is verschenen bij de heer, de heer en mevrouw, die werden bijgestaan door verweersters gemachtigde. De gemachtigde van appellant heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

Op 1 november 1998 kwam appellant bij verweerster in dienst als assistent-toezichthouder (schoolwacht). Voor zijn aanstelling werd door de gemeente een subsidie verstrekt, waaruit de loonkosten voor appellant worden betaald. In de akte van benoeming is bepaald dat de benoeming geschiedt voor onbepaalde tijd met ingang van 1 november 1999, mits de EWLW-regeling blijft bestaan. Deze afkorting staat voor: Regeling Extra Werkgelegenheid Langdurig Werklozen, die nadien in 1999 vervangen is door de Regeling In- en Doorstroom banen voor langdurig werklozen (ID-regeling). Inmiddels is het overheidsbeleid omtrent ID-banen gewijzigd. In navolging daarvan heeft de gemeente besloten dat de subsidie per 1 januari 2006 zal eindigen. Voor verweerster vormt dit de grond om bij de beslissing, waarvan beroep, de arbeidsovereenkomst op te zeggen ingaande 1 januari 2006 met als motivering: "Beëindiging van de subsidiegelden en uw ongeschiktheid voor formele functies binnen onze organisatie". Voor appellant is daarop een reïntegratieproject gestart, met als doel het vinden van werk elders.

3. De standpunten van partijen

Appellant stelt als volgt.

Verweerster is tekort geschoten doordat zij zich niet heeft ingespannen om gebruik te maken van de eigenlijke stimuleringsregeling ID-banen, waarbij aan werkgevers een bedrag wordt toegekend van € 1.750,- per werknemer. Verweerster heeft nagelaten te investeren in appellant, noch via scholing noch via verdere werkbegeleiding teneinde zijn mogelijkheden binnen de organisatie van verweerster te vergroten. Verweerster heeft nagelaten een persoonlijk ontwikkelingsplan vast te stellen, conform CAO. Ook is nagelaten voldoende functioneringsgesprekken te houden. Appellant heeft altijd naar behoren gefunctioneerd. Het tegendeel is nooit onder zijn aandacht gebracht. Er zijn voor appellant geschikte functies binnen de organisatie van verweerster aanwezig. Appellant had daarin benoemd kunnen worden. Als deze functies al niet aansluiten bij het niveau van appellant, had dit voorkomen kunnen worden door appellant in het verleden voldoende scholingen aan te bieden.

Verweerster stelt daar het volgende tegenover.

Appellant heeft, binnen zijn mogelijkheden, redelijk gefunctioneerd. Daarbij moet in aanmerking worden genomen, dat, nu het een volledig gesubsidieerde functie betreft, geen of nauwelijks eisen worden gesteld. De functie van appellant betreft een schaal 1 functie; voor promotie naar schaal 2 is hij niet in aanmerking gekomen. Vergelijkbare functies waren er niet en zijn er ook niet binnen de organisatie van verweerster. De door appellant genoemde functies zijn functies met (minimaal) schaal 3, waarvoor de competenties van appellant niet toereikend zijn.

4. De beoordeling

Ingevolge artikel 13 van de toepasselijke CAO (voorzover hier van belang) kan de werknemer in beroep gaan bij de commissie van beroep tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

Het onderhavige ontslag kent een redelijke grond, te weten het beëindigen van de subsidie. Eens te meer is deze ontslaggrond redelijk, nu in de akte van benoeming is bepaald dat de benoeming is geschied mits de EWLW-regeling blijft bestaan. Van verweerster kan, gelet op het bovenstaande, in redelijkheid niet worden gevergd, dat zij de arbeidsovereenkomst na het beëindigen van de subsidie laat voortbestaan.

De overige aan verweerster verweten tekortkomingen, zoals met betrekking tot het niet gebruik maken van de tijdelijke stimuleringsregeling, het tekort schieten in het houden van functioneringsgesprekken en opleiding, alsmede het weigeren om aan appellant een andere, reguliere, functie binnen de organisatie van verweerster aan te bieden, zijn, wat daarvan ook verder zij, geen handelingen c.q.

nalatigheden die in artikel 13 van de toepasselijke CAO worden genoemd als gronden, waarop bij de commissie van beroep in beroep kan worden gekomen. Tenslotte wil de commissie nog opmerken, dat niet aannemelijk is geworden, dat voor appellant (die een schaal 1 functie bekleedt) een passende functie bij verweerster aanwezig is geweest, nu slechts functies met (minimaal) schaal 3 beschikbaar zijn (geweest).

5. Beslissing

De commissie voornoemd,

Rechtdoende,

Verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus gedaan te Eindhoven op 10 juni 2005 door mr. H.P.H. van Griensven als voorzitter, mr. A.F.M. Schrickx, mr. Th.M. Dorn, mr J.M.P. Drijkoningen en F. van Moorsel, leden en mr. H.P.G. van Eupen als secretaris.